

Güneydən səslər...

"Türk dünyasında gənc nəslin yaşadığı ölkələrdə məktəblərdə öz ana dilində təhsil almaq imkanı olmalıdır". Bunu Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev ötən il noyabrın 11-də Səmərqənddə keçirilən Türk Dövlətləri Təşkilatının IX Zirvə görüşündəki çıxışında bəyan edib.

Dövlət başçısının bu fikri yaddaşımızı bir qədər təzələmək üçün sanki bir təkan oldu. Azərbaycanlıların daha kompakt yaşadığı Güney Azərbaycanını göz önünə gətirdik. Quzeydə hələ də yetərinə tanınmayan Güney barədə düşüncələrimizin fonunda onun ədəbiyyatını, nəsrini, poeziyasını, yazar soydaşlarımızın mücadiləsini ifadə edən nümunələri xatırladıq.

Qəzetimizdə "Güneydən səslər..." rubrikası altında Güney ədəbiyyatının, folklorunun, mədəniyyətinin, incəsənətinin ən gözəl nümunələri ilə oxucularımızı da tanış edirik.

MƏSUM CABBARPUR

"1983-cü ildə yazın ilk günü Təbrizdə dünyaya göz açdım. Akademik təhsilətim riyaziyyat üzrə yüksək lisans olmağına baxmayaraq, çox zaman öncədən ədəbiyyat və fəlsəfə ilə maraqlanmışam. Bildiyiniz kimi, biz, Güney Azərbaycan

türkləri İranda böyük çoxluq təşkil etdiyimiz halda, ana dilimizdə akademik təhsil almaqdan məhrum və hər kəs nə bacarırsa sonralar öz əməyi və çabası ilə əldə etmişdir! Mənim ilk yazdığım fars dilində olub və sonuncu çap etdirdiyim kitab da farscadır. Ancaq Mələvi demişkən, sonunda mən də öz əslimə qayıtdım və ana dilimdə yazıb-yaratmağa başladım və bunun üçün də fəxr edirəm. Yazdığım şeir və yazıları "Məsum" təxəllüsü ilə imzalamışam. Yazın ilk günündə anadan olduğuma baxmayaraq, yaz heç mənə sevməmişdir, mən də onu. Həyatım başabaş kədərlə dolu olub və onun əksini bütün yaradıcılığımda görə bilərsiniz. Yazın nəğməli quşları heç zaman mənim həyatımda oxumayıb və güllərinin ətri yaşamıma səpilməmişdir. Əksinə, mən həmişə qışı sevmişəm! Hazırda bir çox yazdığım əsər çap olmaq icazəsini gözləyir, ancaq İranda emal olunan qəddar təzyiqlərə görə, sonucu çox da bəlli deyildir..."

*Beynimdəki sözləri nə oxul dili qanır,
Nə*

Qanmaz oyuncaqlar!

Boranlı aysız gecə idi

Gün günü dindirirdi!

Qara saçlar qaranlığa qarışıb dalğalanırdı

Göy məscidindən

- Aba! Aba - səslənirdi

*Dili qıvrılırdı bir acınacaqlı
kinayə ilə deyilən muştuluğa
Haray!*

Təbriz yanırdı

Əsid səpilirədi üreyinə

Yazıq bu qoca Təbrizim

Hələ iməkləmədən can verirdi.

SEVƏR ŞƏHABİ

1983-cü ildə Təbrizdə dünyaya göz açıb. Aşıq ədəbiyyatı, etimologiya, habelə mifologiya elmləri üzrə araşdırmalar aparıb. Bu elm sahələri ilə bağlı bir sıra çalışmaları vardır. Günümüzədək "Elə-belə" və "Sən adla" adlı iki kitabı işıq üzünə çıxərək.

Doğulmuşam

*Ay oğluyam, ulduzların
Qucağında doğulmuşam.
Günəş üzlü şamanların
Ocağında doğulmuşam.*

*Tomris dərib, Manas əkib,
Göbəyimi uyğur tikib,
Savalanda ağrı çəkib,
Şah dağında doğulmuşam.*

*Sən ağılama Xudafərin,
Göstərəcək, türk hünərin,
Qılınc onun, baş Sevrin,
Tam çağında doğulmuşam.*

*Bir də işıq salsa, Ay Kəlbəcərə,
Azadlıq nəğməsi düşsə şəhərə,
Minlərcə güllə də dəysə Sevrə,
Turan adlı ölkə görsəm ölmərəm.*